

Noget derpaa. Skal der staves tilstrækkelig Tid, eller skal der staves blot nogenlunde Uvillie til at benytte de ved Pragis hjemlede konstitutionelle Udveie, maa det ske derigjennem, at man fremsthyder Behandlingen heri Thinget saa meget som muligt, og da navnlig anden Behandling. Alt dette kunde være sparet, hvis Regjeringen havde ventet med Opøsningen til efter anden Behandling, derved vilde i Virkeligheden mange Spørgsmaal have været klarede og Fortsaaelsen have været lettere, og Vinteren vilde ikke have været spildt paa den Maade, som den er. Nu er der gaaet to Maaneder til ingen Verdens Ting. Regjeringen har naturligvis Ret til at opløse, naar den vil, og det er ikke min Hensigt nu at komme ind paa en Kritik deraf, jeg vil blot sige, at her har, som saa tit, Partihensynet spillet en større Rolle end Hensynet til at bringe Ro og Fred til Veie i Landet. Vi vilde nu gjøre anden Behandling saa hurtig faerdig som mulig; thi det er den eneste Maade, hvorpaa vi kunne bade paa de forskjellige Feil, der fra Regjeringens Side ere gjorte baade i Lov og i Tidligere, og hvorved det bliver saa overordentlig vanskeligt at tilveibringe en ordentlig Forhandling mellem Thingene.

Seg gaar dernæst over til Ændringsforslagene. Med Hensyn til det første Ændringsforslag skal jeg ikke her bemærke Andet, end at det hører ind under § 19, og at jeg altsaa antager, at Afstemningen over det først skal foregaa i Forbindelse med Afstemningen over Ændringsforslagene til § 19. Seg har forøvrigt ingen Bemærkning at gjøre til § 18 og skal derfor standse, idet jeg afventer den høitærede Formands Meddelelse om, at vi skulle gaa over til næste Punkt.

Ingen ønskede yderligere at udtale sig om det under Forhandling satte Afsnit.

Formanden (Berg): Afstemningen over dette Afsnit vil blive udsat til vi behandle Afsnittet under § 19, hvor der findes Ændringsforslag, med hvilke det her foreliggende Ændringsforslag staar i Forbindelse.

Det næste Afsnit, der fattes under Forhandling, var af det, der vedkom Indenrigsministeriet, Lovforslagets § 6 (se Tillæg A. Sp. 2553—60), hvortil hører af Betænt-

ningen Nr. 9—23 (se Tillæg B. Sp. 913—28) samt Ændringsforslagene Nr. 4—10 (se Tillæg B. Sp. 1065—68).

Ordføreren (Holstein-Bedreborg): Ændringsforslaget under Nr. 4 er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget. Det er et Ændringsforslag, som den høitærede Minister har stillet i Genhold til en i Udvalget stedfunden Konference, idet Udvalget nemlig ønskede Tilveiebringelsen af en vestjællandsk Postforbindelse ved Formiddagstoget Kl. 10 $\frac{1}{2}$. Det er, som sagt, efter den Forhandling, der herom har fundet Sted i Udvalget med Ministeren, at den høitærede Minister har stillet dette Forslag. — Ændringsforslag Nr. 6 er et Underænderingsforslag til Ændringsforslag Nr. 5, der er stillet af Ministeren. Udvalget gaar deri ind paa de to Forslag, der indeholdes i Ændringsforslag Nr. 5, nemlig det første og det sidste, men modsætter sig at bevilge 600 Kr. til Postens Overførelse ved særlig Befordring fra den ene Banegaard til den anden i Aarhus, fra Vestbanegaarden til Nyomgaardbanen. Grunden dertil er den, at der findes et Spor imellem disse to Banegaarde, som benyttes til Godstrafiken, men, saavidt jeg veed, hverken til Persontrafiken eller til Postbefordringen. Der synes nu ikke at være nogen Grund til ikke at benytte dette Spor; det vilde være betydelig lettere baade for de Rejsende og Postvæsenet, om dette Spor blev benyttet, og navnlig synes der da i alt Fald ikke at være nogen som helst Grund til at anstafte en særlig forøget Kjørsel, naar det Hele saaledes kan gøres ved Benyttelsen af dette Spor. Jeg tror, at der overhovedet er et almindeligt Ønske om, at Banen ogsaa vilde benytte dette Spor til Persontrafiken, men det skal jeg ikke nu komme ind paa, da dette Spørgsmaal tidligere har været fremdraget her; men i alle Tilfælde er det altsaa Udvalgets Mening at denne Bevilling paa 600 Kr. til særlig Kjørsel er overflødig, da man har dette Spor. — Ændringsforslaget Nr. 7 gaar ud paa at nægte 2 ekstraordinære Postexpedienter. Det er den eneste Nægtelse, der fra Udvalgets Side er fremsat paa hele Postvæsenets Budget, og det er en gammel Sag, der skriver sig fra 1885—86. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den, i hvert Tilfælde ikke førend den høitærede Minister har udtalt sig. — Ændringsforslaget Nr. 8 gaar ud paa at nægte en ikke motiveret Forhøielse paa 2,000 Kr. til Tilveiebringelsen af Postfrimærker; jeg skal ogsaa kun herom henvisse til Betæntningen.